

A'

KIRALYI FELSÉG
ENGEDELMÉVEL.

Költ Bétsben, Pünköst-Havának (Május-
nak) 25-dik napján; 1792.

Béts.

Király, és Királyné ő Felségek; egész-
gesek egyébaránt; hanem igen szomorúak:
Kiváltképpen Fels. Királyunk, a' ki olly
példás szeretettel viseltetett édes Anyához,
hogy azt nem győzik eléggé magasztalni;
valakik közelébb forgottak ő Felségekhez:
Nagy jelét adta ennek utólyára is ő Felsége;
mert karjai között tartotta édes Anyját;
midőn ki-ment abból a' lélek. — Két ezten-
döktől fogva, ötödik halál már ez, melly
hegyes tör' módjára érdeklette jó Királyunk'
érzékeny szivét.

F f f

Ezer

Ezen hónapnak 16-dikán költt, 's a' Tartományi Székekhez intézett Udvari Végzésben méltóztatott parantsolni ő Felsege, hogy a' Had' szerentsés folyamatjáért tartatni szokott közönséges ájtatosságok elkezddőjenek.

Tegnap nyittattak meg itten a' Teátramok leg-először, Tsászárné ő Felsege' halála után. Az Udvari Teátramban: *Il Pittore Parigino* (a' Párisi Kép - író) nevezetű Olasz Énekes Játék adatott, mellyben a' leg hiresebb Éneklő Férjfiak és Asszonyok jád-zottak, a' Nézőknek felette nagy meg-elégedésekre. A' mint értettük, ezt az Operát fogják *Budán* is jádzani, a' Koronázás' alkalmatosságával.

Vólt szerentsénk látni, a' múltt Szeredán reggel, a' *Vurmsér* Huszár Regementjének négy Osztályait, a' mint el - marsiroztak *Béts* Városa mellett, *Elő-Austria* felé. Még most se győzik eléggé ditsérni a' *Bétsiek*, mind magokat a' Katonákat, a' kik nagy részént szép iffjú vig Legények; mind a' lovaikat. Eppen a' Török Követ' szállása mellett mentek el; láthattak tehát, ámbár reggel vólt is az idő, egy két Törököt. De egy sem is hagyta ám nézés nélkül a' Törököket. Némelly virgontz Huszárok integettek nékik, 's azonban a' nyakokat nyiszálták magoknak a' kezekkel. Azt kérdjük egy piros eleven kis Huszártól: „*Ugyan kedves Földink! hová mennek?*” „*Magunk se tudjuk úgymond, hanem annyit értettünk, hogy azok ellen a' kaptza - kötő nyomorúltt Franziaák ellen visznek bennünket.* Hiszem, az

in-

ingünkkel is agyon verjük mi azokat.“ — A' Hufzárnék is, tzifrán fel-öltözködve, szép renddel lovaglottak a' tár-szekerek után. Némellyek közzülök, pipára gyújtottak; mellyen nagyon álmétkodtak a' *Bétsiek*.

Magyar Ország.

A' Kis-Kúnságból, Máj. 16-dikán.

„Soha nem lehet eléggé áldani, Néhai Fels. II. *Jósefnek* még az emlékezetét is, azért a' kegyes rendeléséért, melly szerént meg-parantsoltatta a' Királyi Tanács által, hogy a' Föld-népe tartozzon a' maga magzatjait, hat esztendős korokban oskolába adni, 's 12 esztendős korokig taníttatni. — Ezt a' kegyelmes parantsolatot, valamint másutt, úgy itt is a' *Kis-Kúnságban* mindenütt ki-hirdettették az Elöljárók 1787 és 1788-dik esztendőkben, mellynek lett is óhajtott foganatja. Sok érzékeny szivü édes Anyák, a' ki-szabott időnél előbb is felviszik Gyermeküket az oskolába, nem azért, hogy igen gyenge korokban, rend szeréntvaló tanulásra szoríttassák azokat; hanem azért főképpen, mivel ott nem féltük a' veszedelemtől: azonban tsak jádzva is ragadjok valami. — Egy helységünkben még is találkozott olly gondatlan Anya, a' kit sem az intések, sem a' jó példák fel nem indíthattak arra, hogy hét esztendős leánykáját oskolába kezdje jártatni; de bezzeg meg is adá az árrát kemény szivüségének. Mert *Rogate* Vasárnapján, az az, Májusnak 13-dikán, délutáni két és három óra között el-megy onnan hazúl a' leányka egy szelet

kenyérrel; mellyet az Anya adott néki, 's nem mene vissza többé. Egy viz-árok mellé botorkádzott t. i., mellyből más nap reggel holttan vonták ki. — Héj ha vissza nyerhette volna még egyszer a' már most siránkozó Anya, el-veztett leánykáját: bezzeg örömmel vitte volna az oskolába; de már késő.

Ugyan derekassan hordják fel *Pestre* 's *Budára* a' barom-fiakat. Szerentsések azok a' Gazdasszonyok, a' kiknek lúdjak és tyúk-jok jókor el-hevert, mert egy pár olyan libáért, a' mellynek egy kevesé kezd látszani az anya-tolla, három márvást adnak. — A' marha húsnak árra, nálunk 8; *Körösön* pedig 9 pénz; a' báránynak párját, a' Szék-Arendások 3, a' *Tisza* mellett vásárlók pedig 4 forinton szedték. A' bornak akója, 2 forint-ról, 50, 's 60 garasokra ugrott azólta, a' miolta a' hideg meg-rontotta a' szöllöket. A' kétszeres búzáért, 25 garasnál nem ígérnek többet a' hajós Kereskedők. A' szalonna fontja, 10 kr. ra szállott le, a' *Ketskeméti* zöld-vásárban; azonban a' magló dísznó, méreg drága. Atallyában szállván, mind őfzi, mind tavaszi vetéseink (ezek között a' jókor béliek) szépek.

Feldmarsal-Lieutenant, és egy gyalog Magyar Regimentnek Tulajdonossa *Orosz József* ő Excell. ja, ezen hónapnak 11-dikén múlt ki *Kassán* a' Világból, életének 79-dik esztendejében. Temetése, 13-dikon vólt; de minden pompa nélkül: mivel ezt, maga úgy rendelte.

Oberster *Mihálovits'* szabad Serege, tiz ezer Emberből fog állani, a' mint írják. Egy
Ba-

Batalion meg is indúlt talán már belöle *Aust. Belgyiom* felé.

A' *Szesztai* Regéhez, melyet *Hírmondónknak* Q árkusában közlöttünk, következő két tóldalékokat küldött egy érdemes *Hazánkfia Pest Vármegyéből*:

„Mivel az előre való rendelésekből, nem ok nélkül sajdította a' *Kapus*, hogy kedves Vendég lessz a' *Szesztai Mester Mátyás* Királynál: tehát midőn fel-vezette volna azt a' Királyhoz, mézes mázos szókkal arra kérte, hogy avagy tsak harmad részt is juttatna néki abból, a' mit *Budán* fog kapni ajándékba. A' Mester nem tudta, hányadán legyen a' dolog; azért is meg-ígérte a' *Kapusnak*, hogy igen is tellyesíteni fogja kérését. — De bezzeg hogy a' gazdag ajándékok kezében voltak: már ekkor, nagy nyughatatlanságot okozott benne, a' *Kapusnak* tett ígéret. Vette észre a' Király, hogy valami bajának kell lenni a' Mesternek; kényszerítette tehát, hogy nyilatkoztatná ki aggodásának okát. Sok unszolására a' Királynak, meg-vallotta végre a' Mester, mint szegődött a' *Kapussal*. „*Igen jól vagyok, mondá a' Király, majd én tégedet le-vonatlak, 's üttetek rád gyengén két harmad részt; egy harmad részt pedig a' Kapusnak fogok juttatni, de egy keveffé sullyosabban. Igy az alkuatok is tellyesedik, 's egyszersmind érzékeny letzkét is fog venni a' Kapus.*“ Ez, így is történt. — El-botsátván a' Király magától a' Mestert, Nemességgel is meg-ajándékozta azt; 's innen vette eredetét *Magyar Országban* egy *Nemes Familia*, melly *Mester* nevet visel. —

Eze.

Ezeket, némelly öreg Emberek beszéltették, a' kik ismét az előttök éltt Öregektől hallották azokat.

A' *Rege* nevezetnek (így ír továbbá a' fenn említett érdemes Hazafi) ezen a' tájonis meg nagyon még némelly maradvánnya. Az Öregek kivált, gyakran szokták még most is mondani: *Régen regelem, eleget regeltem.* — Ellyenek az ollyatén érdemes Hazafiak, a' kik örömöknek tartják, a' már szintén hamvokba holt szókat elő-keresgetni, 's azoknak újj életre való hozása által Anyai Nyelveket bővítgetni.

Az előre való nem-gondolás, sok veszedelmeknek szülő anyja.

Bokros példáit közöllyük ezen szomorú igazságnak, olly reménységgel, hogy óhajtott tanúságul fognak azok szolgálni. — *Szombathelyen*, a' múltt Sz. György-havának 12-dikén, le akartak egy mohos kaput döntetni a' *Kőszegi* úttza' végén. Ezen rontó munkára, a' rabok alkalmaztattak. Láttam (így ír a' *Levél-író*) a' rontásnak oktalan módját, 's még előre képzeltem magamnak az utóbb meg-esett szerentsétlenséget. — Mind felül t. i., mind pedig alább is rontatott oldalaslág, ugyan azon időben a' fal; mellyből természet szerént a' lett, hogy elégtelen lévén többé az alsó rész, a' rajta fekvő résznek tartására, a' kőfal nagy rohanással le-omlott, 's egy rabot le-ütött. Észre-vette ugyan ez, szegény feje, a' fal' omlását; de mivel bilintsben vólt, 's lassan haladhatott: útban érte a' veszedelem. Ki-vehették
ugyan

ugyan elevenen a' kö - omlás alól; de néhány órák múlva meg - hólt.

Bétsben, néhány napokkal történt ez előtt, hogy a' mint egy régi épületet meg akartak volna újjítani a' Kőművesek, nagyon ki kópiskálták az allyát. A' Pallért megintették ez eránt némelly okos Emberek; de ő okosabbnak tartván magát másoknál, nem hajtott leg - kissebbet is azoknak a' szavokra. Végre, úgy el - gyengíttette alól a' falat, hogy az nagy zuhanással le - rogyott, 's egy szekeres embert, három lovával együtt maga alá temetett. — Más szerentsétlenség, az *Erdélyi Kántzellária*' Palotájánál történt a' napokban. Rövid vólt t. i. a' kereszt - fa, egy olly désának a' két füliben, mellyen követ szoktak fel húzkálni; ki - tsufzamodott tehát éppen, midőn húzták volna fel felé a' dézsát: melly vissza esvén nagy erővel, öfzve zúzta egy suhantznak a' fejét.

Új hírek a' Frantziákról.

Némelly *Brüsszeli* Levelek szerént, ismét rá akartak F. M. L. *Beaulieure* ütni a' *Frantziák*; de egy el - dugott Batteriára találtak bökkeni, mellyből reájok sütogettetvén az ágyúk, valami hat százig való Ember hullott el belőlök.

Brüsszelből irják azt is, hogy a' *Valenciennes*, *Maubeuge*, és *Givet* között lévő *Frantziák*, hadi fortéllal szándékoznak magokon segíteni. Ollyatén forma ruhákat készíttetnek t. i., mint a' millyeneket a' *La Tour*' *Dragon*yossai viselnek. Ezen ruhákba fel - öltözve, 's fekete kokárdásan készül meg
je-

jelenni a' pártos *Brabantusoknak* egy része, valami ollyas helyen, a' hol nintsenek *Auszriai Seregek*, 's a' fekete kokárda helyett, hirtelen a' három színü *Frantzia* kokárdát tenni - fel, 's kiáltani: *Éllyen a' Frantzia Nemzet.* — Ezen fortély által reménylik a' *Frantziák*, hogy közönséges hirt támaszthatnak, a' *Latour*' *Dragonnyossainak* el - pártolások felől. — Más része az említett pártos, és a' *Frantziáknál* lévő *Brabantusoknak*, szélső *Örállóinkat* akarja meg - lepni, *Latour* formaruhában.

A' *Neuvidi Újság* úgy beszéli, mint hiteles dolgot, hogy a' *Frantzia Király*, *Közenjárókat* küldött az *Öttseihez Koblentzbe*, 's nagy ígéretek alatt hívja őket, és a' velek lévő *Frantzia Nemeseket* vissza *Frantzia Országba*.

A' Frantzia Királyhoz, mint viseltetnek most a' maga Alattvalói?

Ha el nem beszélünk is némelly botránkoztató történeteket; könnyen meg - ítélheti ezt kiki a' közelébb volt *Had - Minister Grave Úr*' *Levelének* vég - szavaiból, melly *Levelét* egyenesen botsátotta a' *Királyhoz* *Máj. 8 - dikán* ez az *Úr*, 's le - mondott benne a' *Ministerségről.* — Ezek t. i. *Grave Úr*' szavai: „*Sajnálom, hogy nem minden Polgárok lehetnek úgy, mint én, szemmel látott tanúi, annak az Atyai gondoskodásnak, és szeretetének, mellyel viseltetik Felsőged, a' Nemzetnek ditsőssége, boldogsága, és szabadsága eránt.*“

A' *Nemzeti - Gyűlésnek* is tudtára adta *Grave Úr* irásban, a' *Ministerségről* való le
mon.

mondását. Közöllyük ezen irásból azokat a' nyomos ki-fejezéseket, mellyekben úgy lehet látni, mint valamelly tükörben, a' *Frantzia* Sereg' állapotját:

„A' Seregnél, úgymond, az én fel-fegyverkezett Atyámfiainak közepette, adhatom én bizonyságait, azon tárgy eránt viseltető büzgóságomnak, a' mellyet mi óltalmazunk. Bártsak tanúja lehetnék, a' hadi fenyték', 's egedelmesség' vissza-térésének is, mellyek nélkül, a' leg-roppantabb Seregek is veszedelmeknek vagynak ki-téve mindúntalan. Sok derék Tisztek készülnek le-mondani a' kormányozásról, 's inkább akarnak köz *Volontéri* (szabad - akarátú katonai) szolgálatot tenni. Könnyen által-láthatja a' Nemzeti-Gyűlés, minémű rossz következéseket von maga után eggy ilyen vesztesség; mert a' Hazafisággal eggyütt járó okosságot, 's hosszas tapasztalás által szer-zett tudományt, nints, a' mi ki pótolhatná. Arra mutatnak a' Nemzeti-Gyűlésnek utóbbi rendelései, hogy keménnyen meg akarja büntettetni a' Katonákban az engedetlenséget; én, kötelességemnek tartom, azt is eleibe terjeszteni a' Gyűlésnek, hogy szoros katonai fenyték nélkül, nyilvánóságos veszedelemben forog a' *Frantzia* Névnek ditsőssége, a' Kon-stitutió, és a' szabadság.“

A' miólta Had végeztetett, a' *Frantzia* Nemzeti-Gyűlés és Király által, tele vagynak a' *Párisi* tudósítások azon ajándékoknak elő-számlálásával, mellyeket a' hadra nézve adnak minden rendű és sorsú Hazafiak 's Leányok.

Nagy-

Nagy - Británia.

Meg-ditsértük közelébbi *Hírmondónkban* a' *Londoni* Parlamentomot, hogy az Embervásárnak el-törlése által, el-törlötte a' leg-nagyobb motskot az *Anglus* névről; de az újjabb tudósításokból úgy látjuk, hogy ismét bizonytalan, ha követni fogják é az *Anglusok a' Dánusokat*, az Emberekkel való kereskedésnek félbe-szakasztásában. Mert a' Parlamentomnak Alsó-Házában ugyan, maga *Minister Pitt* Ur tette fel, ezen hónapnak első és második napjain, a' *Szeretsenékkel* való kereskedés' el-hagyásának módját; melly fel-tételét a' *Ministernek* helyben is hagyta átallyában az Alsó-Ház. Ezentúl azt kívánta *Pitt* Ur (melly kívánsága hasonlóképpen jónak ítéltetett) hogy a' Felső-Házzal is közöltessenek az Alsó-Ház' Végzései; a' mellyek tehát fel-olvastattak Máj. 3. dikán: és a' Státus-Titoknokja *L. Grenville* azt javasolta, hogy ki kell azokat nyomtattatni, mivel nem lehet, úgymond, gondolni, hogy abban valamelly változtatást tegyen a' Felső-Ház. Ezen szándéknak, főképpen a' *Clareneei* Hertzeg szegezte magát ellene, a' ki leg-először szólott vólt ezen alkalmatossággal. Azt mondotta, hogy ő ugyan, mint magános személy, igen nagy tisztelettel viseltetik az Alsó-Ház eránt; de mint Felső-Ház' Tagja, soha meg nem fogja engedni, hogy a' Felső-Ház, minden előrevaló meg-vizsgálás nélkül, el-fogadja az Alsó-Háznak rendelését, 's néminémüképpen törvényeket hagyjon maga elibe iratni az Alsó-Ház által. A' mi a' jelen-lévő

do.

dologban hozott Végzéseit illeti az Alsó-Háznak: azok ellen, úgymond, nyomos okok, és próbák vagynak az ő kezében. — Így beszéltek néhány más Fő Rendek is. E' szerént tehát függőben van, a' fekete Emberekkel való kalmárkodás' dolga.

A Szeretsenekkel való kereskedés, és bánás miből álljon, kívántuk azoknak kedvekért rövideden el-adni, a' kik talán nem olvasták még eddig, az arról irtt nevezetes, és minden hitelre méltó könyveket. — A' mióta el kezdték a' tengereken való hajókázást a' *Spanyolok, Portugallusok, Hollandusok, Frantziák, Anglusok, és Dánusok*, el szoktak járni az *Afrikai* szélekre papirossal, vassal, pálinkával (égett borral), kartonnal, és egyéb portékákkal; mellyeken ott, egész rakás fekete embereket vásárolnak. Megtöltvén ezekkel, a' tserébe adott portéka helyett hajójaikat, mennek velek napnyúgoti Indiákra, 's ott drága pénzen el-adják őket a' kávé, nádméz, és bors-termesztőknek. — Az *Afrikai* fekete Fejedelmek, ha kézre nem keríthetik egyébképpen a' magok jobbágyait: rájuk gyűjtatják azokra hajlékaikat, 's midőn futnának szegények a' tűz alól, el fogatják őket, keményen meg-kötöztetik, 's viszik, mint barmokat, vagy még azoknál is alább való módon a' kerefsztyén Kereskedőkhöz. Ezek, hogy annál több száz fekete Embereket rakhassanak hajójaikra: le-kötöztetik azokat sűrűen a' hajóknak fenekére, 's minden más üres részeikre; úgy hogy ezen Szerentsétlen Embereknek fele is hal a' szenvedésben addig, míg *Ame-*
ri

rikába érkeznének. Ha a' szenvedés miá, békételenkedni találnak: előbb puskaporral töltött ágyúval lönek közikbe; de ha újra nyúghatatlankodnak: már akkor ón, vas, szeg, üveg, 's portzellán darabokkal töltött ágyút sütnek reájok; és a' meg-sebesedtetket, a' magok sebjeikben hagyják el-veszni, a' többeknek rémülésekre. — A' kiknek közülök az a' Szerentsétlenségek vagyon, hogy életben maradtak mind addig, míg *Amerikába* érkezett a' hajó: ki-vitetnek a' hajóból a' szárazra, 's kötözve, és anyaszültt mezítelen a' vásárra hajtatnak; holott a' Lakosok, tettzések 's tehetségek Szerént választanak magoknak közülök. Az ismét új keserveket okoz a' szegény Szeretseneknek ez alkalmatossággal, hogy a' szülék külön szakasztatnak magzatjaiktól, 's a' testvérek a' magok testvérjeiktől; és ha sokátska találnak egymás nyakába borúlva siránkozni: addig vágják korbáttal a' hátokat; míg ki nem eresztik egymást, ölelő karjaik közül. — Minden Vevő meg-mettzi a' Szeretseneknek, mellyeket vásárlott, a' fülök' gombáját, 's reá süti azokra a' magabéllyegét: a' férjfiaknak ugyan a' mellyekre, az asszonyoknak pedig a' hátokra. E' meg-lévén, haza hajtadják őket, 's dolgoztatják reggeli öt órától fogva, estvéli 9 óráig olly szakadatlanúl, hogy alig engednek nékiek avagy tsak annyi időt is, hogy napjában kétszer valami kevetet ehessenek. A' Szeretsenek' munkája abból áll, hogy vagy nádméz és kávé-termő földeket mivelnek, vagy füvet kaszálnak a' márha' számára, vagy a' tzuor-

ma-

malomban a' malom-kövek alá tartják azt a' nádat, mellyből készül a' tzukor (igaz magyarosan *nád-méz*). Mindenkor a' nyomokban vagyon a' Pallér, a' ki velek irgalmatlanúl bán. El lehet gondolni, melly nehezen essék ezen bóidogtalan Embereknek, a' sok koplalás mellett egész nap-estig tartó terhes munka, a' kik egy olyan Tartományban születtek, mellyben a' gazdag természet magától meg-termi az életre meg-kivántató minden szükséges dolgokat; 's ugyan azért, majd tsak nem minden munka nélkül töltik tsendes életüket a' lakosok. — Kilentz 's tiz esztendeig, tsak el-nyomorognak így *Amerikában* a' Szeretsenek; de rend szerezént tovább nem vihetik. A' felettébb való sanyarúságok miá néha arra is vetemednek, hogy el-izöknek a' hegyekre, 's ott gyökerekkel táplálgatják magokat. De még itt sem lehet tsendes maradások; mert kivált ha feles számmal szöktek-meg: vadászatot indítanak ellenek a' Gazdák, mint szintén a' vad állatok ellen, 's ha kézre keríthetik őket: jaj akkor a' szegény Szeretseneknek. Ha hat hónapokig oda vóltak, már rend szerezént halál a' fejeken. — Minémü kegyetlenségeket követnek el sok kemény szivü Gazdák, a' magok Szeretsennyeiken, a' kiket nem is tartanak Embereknek: olly szivre-ható Beszédekben adták azt elő ezen esztendőkben a' *Londoni Parlamentumnak* nemes gondolkozású hatalmas Orátori, hogy iszonyodás, bosszankodás és el-keseredés nélkül, lehetetlen azokat olvasni; 's meg-mutatták, hogy nem tsak az Emberiség kívánnya a' Szeretsenekkel-

való kereskedésnek el-törlését, 's az azokkal való jobb bánás' módját; hanem a' kávé- és tzukor-termesztő Gazdáknak tulajdon hasznok is: mert ha a' már helyben lévő Szeretsenekkel emberi módra bánnának; úgy azok tovább élének, 's annyit szaporítának, hogy úntig elég munkás Szeretsennyel lehetne minden Gazdának.

Frantzia Anekdoták.

Egy *Frantzia* Dragonyos, pénzt kért vólt, a' *Monsi* verekedés előtt az Apjától; de a' pénz helyett, következő feleletet vett: „*Eppen már akartam küldeni számodra az ötven livrát, midőn értésemre esett, melly gazúl viseltétek magatokat Monsnál. Gyáva Frantzia vagy te, látom én; azért is mindég készen fog ezentúl állani a' puskám, hogy ha a' házam felé mersz közelíteni: mindjárt agyon löhesselek, 's ekként egy árúlót ki-irthassak a' Haza' kebeléből.*“

Pie nevezetű *Fr. Granatéros*, kemény sebet kapott a' *Monsi* ütközetben, melly miá le-rogyván lábáról, így szóllott *Beauharnois* Generálissához: *Öllyön meg engemet Generális Uram, hogy ne láthassam ennek a' napnak gyalázatját. Látja az Úr, bosszankodva kell meghalnom a' puskám mellett, hogy nem lehetek többet.*

Házi Ellenségek,

sokszor váltak már, az úgy nevezett *Házi Barátokból*. Magán tapasztalta ennek szomorú példáját nem régiben egy házas ifjú Nemes Ember, *Szárdiniának Voghera* nevű

Vá.

Városában. Igen bé-járó volt t. i. az ő házához egy iffjú Katona-Tiszt, és ezt, nem tsak az iffjú Asszony, hanem ő maga is úgy fogadta mindég, mint belső meg-hitt Barátot. 'S mivel vizontagolta a' háládatlan Vendég, a' Gazda' jó-szivüségét? Azzal, hogy meg-fosztotta azt előbb, kedves Felesége' szivének birásától; annakutánna pedig még önnön életétől is. — Próbálttabb Vitéz lévén t. i. már ő a' *Vénus'*, mint sem a' *Márs'* hartzaiban; könnyen diadalmaskodott a' Menyetske' szivén — és hogy a' nyertt prédát annál bátorságosabban, 's inkább kedvére használhassa: reá veszi az el-tsábított Asszonyt, hogy a' Férjét hívja-ki, ő vele együtt sétálni, 's a' sétálás közben küldjék azt a' más világra. A' szegény Férjnek, éppen azon a' napon, mellyen meg-tette a' maga testamentomát, mondja mézes mázos szókkal a' maga álnok Delilája, hogy menének, a' Tiszttel együtt hárman sétálni. Örömmel reá állott Felesége' kívánságára a' jó szivü Férj. Hát midön még alig voltak egy fertály órányira a' Várostól, hátra marad egy kevésse a' Tiszt, 's reá lőtt a' maga jól-tévőjére. Ez nyomorútt, nagy sebet kapván a' nyakán, térdre esett; 's úgy esdeklett a' Felesége, és a' Gyilkos előtt. De nem volt haszna kérésének, sőt ki rántván kardját a' gonosz-tévő, öszve meg öszveszurdálta azzal az ártatlant. — Késön érkehettek Emberek elő, a' kiáltásra; volt ugyan tsak még is annyi ereje a' halálra sebesített Embernek, hogy el-beszéllhette rebegő szóval az egész történetet, 's meg-nevezhette

a'

a' gyilkost: de a' kit nem lehetett már kézre keríteni, mivel hirtelen tengerre ült a' maga prédájával.

* * * * *

Nádor - Ispány ö Kir. Fő - Hertzegsége,
Májusnak 17-dikén érkezett villa *Budára*,
Mező - hegyesről.

A' Királyi Magyar Testörzö Ns Sereg,
Májusnak 18-dikán dél után ért *Pestre*, Hg.
Eszterházy Miklós Oberstlieut. Úr' vezérlésé
alatt. — Ugyan az nap szállottak sátor alá
a' *Budai* részén, *Ferdinánd* Fő - Hertzeg'
Vasassai, kik a' Koronázás' alkalmatosságára
rendeltettek *Budára*.

Mához egy hétre, Juniusnak első napján
Pénteken lészén, Király ö Felségének pompás
bé - menetele *Budára*.

Már *Bétsben* vagynak, egynehány
érdemes Tagjai a' Magyar Országgi Nagy
Deputátziónak, mellynek Orátora, *Egri*
Püspök ö Kegyelmessége.

Kétfettetnek az Erd. Előfizető Úrak, ne
terheltessenek, a' mai árkushoz zártt tudósítá-
soknak el - őszttása által, más jó Hazafiak-
kal is vóltaképpen meg - esmertetni, köz ha-
szonra tzelozó igyekezetünket.

A' *Hírmondónak* közelébb költt némelly
Darabjaiban, a' 725-dik lapon az a' hiba
esett hirtelenségből, hogy *Új - vidék*, *Temes -*
Vármegyébe tétetett: méltóztassanak tehát
az Erd. Olvasók a' *Temes* helyett irni *Báts*;
úgy nem különben a' 722-dik lapnak 14-dik
sorába a' *négy* helyett: *hat*: